

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej H. Grabowski

GIOŚ-DKR-071-183 /14/MP

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 17.12.14
nr. 7516 podpis 47

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 9.12.2014 r.
nr. 5010 podpis M. Półec

Warszawa, dnia 8/12 .2014 r.

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka z dnia 12 listopada 2014 r., znak: BPS/043-64-2765/14, w sprawie oświadczenia złożonego przez senatora Ryszarda Knosalę podczas 64. Posiedzenia Senatu RP w dniu 6 listopada 2014 r. wyjaśniam co następuje:

Ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów przewiduje sankcje w postaci kar pieniężnych z tytułu międzynarodowego przemieszczania odpadów dokonanego z naruszeniem wymagań formalno – prawnych, obowiązujących w tym zakresie. Ww. ustawa w rozdziale 9. zawiera katalog kar pieniężnych nakładanych w zależności od kierunku przemieszczania odpadów z naruszeniem ww. wymagań oraz w zależności od rodzaju popełnionego naruszenia. Natomiast w art. 183 § 4 ustawy Kodeks karny stwierdza się, że karze określonej w art. 183 § 1 (tj. pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat) podlega, kto wbrew przepisom przywozi odpady z zagranicy lub wywozi odpady za granicę.

Należy podkreślić, że nie wszystkie rodzaje naruszeń, skutkujące nałożeniem kary pieniężnej na podstawie ww. ustawy o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów, podlegają jednocześnie odpowiedzialności karnej na mocy art. 183 § 4 ustawy Kodeks karny. Z odpowiedzialności karnej całkowicie wyłączone są zachowania określone w art. 33 ust. 3 (z wyjątkiem art. 33 ust. 3 pkt 7) ustawy o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów, a także zachowania określone w art. 33 ust. 1 i 2 z wyjątkiem tych, które zostały określone w pkt 3 i 4 w ustępach 1 i 2. Powyższe zachowania nie podlegają odpowiedzialności karnej z tej przyczyny, że nie kwalifikują się do działań

realizowanych „wbrew przepisom”, a jedynie do zakresu działań dokonywanych niezgodnie z warunkami zezwolenia.

Odpowiedzialności karnej z tytułu przywozu odpadów do kraju, czy to w ramach nielegalnego przemieszczania (art. 32 ust. 1), czy to z naruszeniem warunków zezwolenia (art. 33 ust. 1), podlega ten, kto przywozi odpady, natomiast sankcje administracyjne, nakładane w związku z ww. nielegalnym przemieszczeniem lub też naruszeniem warunków zezwolenia, kierowane są do odbiorcy odpadów. Oznacza to *de facto*, iż zachowania podlegające odpowiedzialności karnej oraz sankcji administracyjnej nie są tożsame.

Decyzje w sprawie nałożenia kary pieniężnej w trybie przepisów ustawy o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów wielokrotnie były przedmiotem oceny Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego. Kontroli ww. Sądów podlegały także sprawy, w których Skarżący kwestionowali zasadność nałożenia kary pieniężnej z uwagi na fakt, iż na mocy prawomocnego wyroku właściwego sądu zostały uznane za winne popełnienia czynu określonego w art. 183 § 4 Kodeksu karnego, co w ocenie osób ukaranych stanowiło naruszenie art. 2 Konstytucji RP w zakresie podwójnego karania tej samej osoby za popełnienie tego samego czynu. Sądy administracyjne nie zgodziły się z ww. zarzutem. Co więcej, ww. Sądy nie dostrzegały konieczności skierowania zapytania do Trybunału Konstytucyjnego w związku z zarzutami niekonstytucyjności przepisów ustawy o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów, o co występowały strony skarżące rozstrzygnięcia organów Inspekcji Ochrony Środowiska. Jak wynika z prawomocnego orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego (sygn. akt II OSK 1959/10 z dnia 22 grudnia 2011 r.), „Skazanie prawomocnym wyrokiem oraz nałożenie kary pieniężnej mają swoje źródło w różnych zachowaniach skarżącego polegających na przywozie odpadów oraz na odbiorze odpadów. Nie ma tu zatem mowy o podwójnym ukaraniu za ten sam czyn”.

Mając zatem na uwadze powyższe wyjaśnienia należy uznać, iż stosowanie przepisów ustawy o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów w zakresie kar pieniężnych oraz przepisu art. 183 §4 Kodeksu karnego, nie narusza zasad wynikających z art. 2 Konstytucji RP to znaczy nie stanowi podwójnego karania za ten sam czyn. Wobec tego nie znajdują uzasadnienia dla zmiany przepisów w tym zakresie.

2 porażenie
MINISTER ŚRODOWISKA
Maciej H. Grabowski

Do wiadomości:

1. Sekretariat Prezesa Rady Ministrów w KPRM